

F. F. Samuelson: Jeg forstaar ikke det ærede Medlem for Kolding-Kredsen (Laursen), naar han taler om mit venlige Sindelag overfor ham. Jeg har aldrig vist det Sindelag, han omtaler, imod ham som Person eller Menneske, men selvfølgelig kan jeg ikke som Aarhus Bys Repræsentant staa her og lade det ærede Medlem uimodsagt udtale sig paa den Maade, han har gjort i Dag, og som han ved tidligere Lejligheder har gjort som Byraadsmedlem i Aarhus, men Repræsentant for Kolding-Kredsen. F. Eks. da jeg i 1909 omtalte Banegaardsforholdene i Aarhus som de sletteste i Landet, da stod det ærede Medlem op og sagde, at mine Udtalelser passede ikke, Forholdene var ikke saa slette, skønt Generaldirektøren for Statsbanerne, som dog maa vide bedre Besked med de Forhold end det ærede Medlem og jeg, har udtalt paa et Møde i Aarhus, at det var de sletteste Banegaardsforhold i hele Landet under Hensyn til Byens Størrelse. Da Generaldirektøren for kort Tid siden var derovre, spurgte jeg, om det ikke var rigtigt, at det var de sletteste Banegaardsforhold i Landet, og dertil sagde han Ja. Det var i Byraadets Paahør, saa det er vidnefast. Da stod det ærede Medlem op og modarbejdede mig. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem som Byraadsmedlem i Aarhus kan have noget imod at faa en god Ordning af Banegaardsforholdene i Aarhus og Gang paa Gang modarbejder mig. Det er det, jeg mener, jeg har Lov til at paatale. Men personlig har jeg aldrig vist et daarligt Sindelag overfor det ærede Medlem.

Laursen: Vi skal jo ikke have en Sindelagsdebat her. Men jeg vil blot gøre opmærksom paa, at de to ærede Medlemmer sagde, at jeg talte, uagtet jeg vidste bedre Besked. En saadan Udtalelse plejer ikke at være Udtryk for et venligt Sindelag.

Stilling: Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem fra Kolding, om han ikke ved, at der foretages Ekspropriationer i denne Tid for at skaffe en Havnebane, som kan være i mange, mange Aar?

Rasmus Hansen-Stavnsbjerg: Een Ting er sikkert alle Medlemmer i denne Sal enige om, og det er, at Banegaardsforholdene i Aarhus er meget slette, og at der maa gøres noget for at finde en Løsning. Men naar vi først er kommet til den Erkendelse, hører Enigheden desværre op. Det vilde have været vejledende for os, om Udvalget havde samlet sig noget stærkere,

end det er sket, men da det staaer delt i 4 spredte Mindretal, maa og skal vi, selv om det kniber, tage Standpunkt, og enhver maa saa tage det Ansvar, der følger dermed. Naar jeg mindes Sagens første Behandling i dette høje Ting, maa jeg tilstaa, at i de Planer, der kom frem, og de Taler, der blev holdt ved den Lejlighed, var det Billede, som det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) oprullede af det nuværende Banegaardsterrain — den snævre Flaskehals, der trængte til Udvidelse —, det, der gjorde mest Indtryk paa mig. Det kunde jeg se for mine Øjne — jeg kender temmelig godt fra gammel Tid Forholdene i Aarhus, og det ærede Medlems Udtalelser viste ogsaa, at han ikke havde set og dømt paa Afstand, men virkelig havde været derovre og sat sig godt ind i Forholdene. Jeg har en vis Respekt for den saakaldte Mølleeng. Det var vistnok det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Stilling), der i Dag brugte Udtrykket: den snart berygtede Mølleeng. Ja, den er snart berygtet, og det er for øvrigt af ret gammel Dato. Allerede fra Hammel-Banens Tid var den berygtet, og den er vistnok ikke kommet af med sit daarlige Rygte siden. De Erklæringer, der foreligger fra Statsbanerne, tyder heller ikke paa, at man rigtig vil garantere for Bunden. Svien kommer sikkert bagefter i Form af forøgede Anlægsomkostninger — det er man jo for øvrigt vant til.

Jeg vil her indskyde den Bemærkning, at jeg tror, Tiden maner til Økonomi i allerhøjeste Grad. Der høres rundt om i Landet Røster, der spørger med Hensyn til Københavns Banegaard og særlig Odense Banegaard: Var det nu ogsaa nødvendigt at bygge saa flot? Spar paa Pengene, vi ved ikke, hvad Tiden bærer i sit Skød, Tiden er sikkert i højeste Grad alvorlig ogsaa i finansiell Henseende. Jeg tror ogsaa, den højtærede Trafikminister gerne vil svare, dersom han kan, men jeg tror, han har bundet sig for fast til den Plan, han har foreslaaet, og det er jo forstaaeligt og rigtigt, at naar det er hans Mening, at det er den bedste, har han ondt ved at slippe den til Fordel for en af de andre.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) betegnede det som en Fordel baade ved Hammerichs og J. Andersens Plan — undskyld, at jeg bruger Navnene her —, at den nuværende Godsbanegaard kunde bruges, idet den havde en god Beliggenhed i Nærheden af Havnen. Det er noget, som ogsaa jeg synes har sin store Betydning. Det ærede Medlem for Aarhus